

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ÉS A MEGYEI GAZDASÁGI-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA: Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.) Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el. Nyilttéri cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.	ELŐFIZETÉSI ÁRAK. Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 50 kr. Községeknek, egész évre előfizetve 5 frt. Hirdetési díjak: egy 30 négyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.
---	--------------------------------------	---

Kiállításunk.

DEÉS, augusztus —.

Kiállításunk mindinkább kezd kibontakozni a kiállításokkal együtt járó bizonytalanságból, mindinkább határozottabb alakot ölt az lelki szemeink előtt.

Lapunkban hetenkint hoztunk rövid tudósításokat a végrehajtó bizottság serény munkálkodásáról és a valóban szép számú ipari bejelentésekről, melyek az ország minden részéből, de különösen Budapest és Kolozsvár városából érkeztek. E részben tisztában is lehettünk, de annál nagyobb volt a bizonytalanság az állatkiállítási osztályt illetőleg, mely kezdetben kizárólag megyei-nek terveztetett, míg jelenlegi alakjában egész Erdélyre kihat.

Az állam a múlt években Kolozsváron tartott tenyészállat kiállításokat igen jelentékeny díjakkal támogatta; ez évre azonban a támogatást csak azon esetre helyezte ki-látásba, ha a tenyészállat kiállítás nem Kolozsváron, hanem valamely vidéki városban lesz megtartva. Az erdélyi gazdasági egylet állatkiállítási szakosztályának választása Deésre esett. Tárgyalást indított kiállításunk elnökségével, a kölcsönös megegyezés létre is jött, de mindez ideig hiányzott a sikerhez nélkülözhetlen pénz, az állam segínye. Hoszszas húzás-halasztás után végre ez irányban is kibontakozott a helyzet, a mennyiben a tenyészállat kiállítás díjai 3000 frt és kizárólagosan lovak díjazására 4000 frank aranyban lett engedélyezve.

Hogy e magas díjak minő jelentőséggel bírhatnak megyénk állattenyésztőire, azt nem tartjuk szükségesnek bővebben fejtegetni; mert tudvalévő, hogy első sorban megyénk gazdái hivatvák arra, hogy kellően tömörült

és tömeges résztvevés által a díjak oroszlán részét megyénkben tartsák és az egyidejűleg tartandó vándorgyűlésnek képességeiket bemutatassák. Nem kételkedünk, hogy a tenyészállat kiállítással lóárverezés, illetőleg lóvásár is fog kapcsolatba hozatni, ezt bizonyítja azon körülmény is, hogy a fogarasi állami ménes bizonyos feltételek mellett 35 darab lóval akar a vásáron részt venni. Oly alkalom lesz az október havi kiállítás megyénk állattenyésztőire, mely talán évtizedek mulva sem fog kínálkozni, ha meggondoljuk, hogy nemcsak hazánk jó loanyagot szükségglő előkelőségeire, hanem még Ausztriából jövő ve-vőkre is számíthatunk.

A mi pedig terménykiállításunkat illeti: megyénk gazdái a nagy munka-időben sem feledkeznek meg arról; mert számos gazdától hallottuk, hogy gyűjtik a kalászokat a szem-termés mellett leendő bemutatás cél-jából.

Csak pár év óta lendületet vett műmé-hészkedés is be akarja mutatni képességeit. Több oldalról értesültünk, hogy üvegszekrényekbe hordatják a mézet, mézes kereteket, befőttes üvegekben szűrt és pergetett mézet készítenek a kiállításra. Ha még felemlítjük, hogy öt-hat gyümölestermelőnk aszalványok által is akarja képviseltetni gyümölcsösét, meg hogy a befőttes is készülnek, vázoltuk volna az ez irányu megyei mozgalmat.

Nó de ne feledkezzünk meg megyénk iparáról sem. A deési jótékony nőegylet gyűjteményben szándékszik bemutatni megyénk háziiparát. A deési csizmadia és timár ipartársulatok közelebb tartott köz-gyűlésükön elhatározták, hogy mint ipartár-sulatok gyűjteményes kiállítással fognak részt venni, lehetőleg a társulati tagok teljes be-vonásával. A szöcs és szabó-ipartársulat is

gyülesezett a kiállítás ügyében és hisszük, hogy ők sem maradnak a többi ipartársula-tok mögött.

Kiállítási hírek.

A deési kiállításra bejelentő ívei-
ket beküldték: Papp Jenő Deésről, férfi- és női ruhaneműek. Érmelléki borkiállítás Margita, borok. Huber Ferencz Eszék, faipar-árak. Majer Károly Újvidék, toronyóra. Wélyi Ferencz Újvi-dék, sodrony- és szitaárak. Tizolyi János Illok, slivovicza és borok. Paulay Simon Eszék, mézdo-bógép. Ferry Nándor Budapest, magán-működő személy-mérleg. Fehér Zsigmond Margita, dohány-vágó-gépek. Somsalovics Markus Illok, slivovicza és borok. Bitkár József Illok, slivovicza és borok. Bogdán István Kolozsvár, eserép és téglá. Kir. országos fegyintézet Nagy-Enyed, tömör-fából haj-lított bútor, kádár, kosárkötő és kötszövő ipartár-gyak. Zámboyi Aladár Szombathely, öszpontosí-tott maláta-kivonat és maláta-cukorkák. Gyar-maty Zsigáné Bánffy-Hunyad. kalotaszegi varrot-tas. Donáth Alajos, Pilis-Maróth, cognak. Zsoboki márványgyár igazgatósága Kolozsvár, különféle díszműtárgyak kőből faragva. Szamosvölgyi-vasut sószállítási hivatala Deesakna, őrlött só. Palocsai Károly Deés, 3 pár cipő. Feketeerdői üveggyár, közönséges, csiszolt és luxus üvegtárgyak. Farkas Benjamin Deés, torony-óra. Köblös Albert Retteg, őszi-buza, rozs, árpa, zab, burgonya, répa, gyalog-paszuly, karós-paszuly, kendermag, tengeri-mottó és tengeri-pignolettó, tengeri-duttenkorn, székely-tengeri és 15 darab baromfival két fajban. Mes-titz Mihály Maros-Vásárhely és Kolozsvár, 1 há-lószobai és 1 ebédlő-szobai berendezés, 1 ottóman, 2 zsölye és 2 zongoraszék. Szalády Antal Buda-pest, „Hungária táp- és gyógykávé“, „Szalády ká-vé“ pótkávé. Maksay és Beke, Kolozsvár, minden fajú cipők. Novák és Maksay Kolozsvár, likörök és rumok. Timár ipartársulat Deés, timárkészít-

A „SZOLNOK-DOBOKA“ tárczája.

Májális — augusztusban.

De valódi májális! Olyan, milyet az ifju sziv, a vidám kedv megkövetel, az ábrándos lélek óhajtva érez. Nem a vendéglő kertjében, a sétateren, a lövőház vagy szinterem nyomott levegőjében. Ott fent a hegy örmon, százados fák sűrű árnyékában a kék azur-ég főséges sátorában, melynek szövetén ezer csillag-nyilást vésnek az angyalkák, a szende hold pedig egy széles kerek ajtót, me-lyeken át mosolyogva szemléljék a boldogan mul-ató halandó embereket az éltető friss levegőben, virág-illat, lombsuttogás s a zene édes hangjai között.

Ez már májális csakugyan augusztusban is; sze-retem én ezt a szürkülő fejemmel, vénülő szívemmel, ezt ábrándos elmém-mel, én, a természet barátja!

Egy darab mennyből szakasztott boldogság. Puha pázsit között, lombsátras fák alatt vezet fel a lejtőkkel és lépcsőkkel arányosan kanyargó út. Báli öltözetben, vidám csevegés közt ifju és él-tes párok emelkednek a vidék és falvak fölé. S mire a nap pirosra sirt szemekkel hanyatlik a láthatár alá, hogy részt nem vehet a mulatságon; már nagy társaság jár-kél, sűrög-forog a finoman kipo-rondozott tisztáson, melyet finom papir-lám-pák, háromszinű zászlók s suttagó lombok ékesi-ettek. Isteni és emberi kezek munkáltak közre,

hogy széppé tegyék a helyet, mindenki föllelhesse boldogságát benne, vagy egyebet, a mit óhajt.

Itt a természet templomában, a Nymphák keletén! A weimari parkban egy mőhős márvány-sziklán Göthének e sorait láttam, versbe, igaz; de én nem versben közlöm németül, hanem pró-zában magyarul, de azért igaz:

„Ti, kik a sziklákön s fáiban laktok, óh! üdvadó Nymphák! Áldjatok mindenkit azzal, mit titkon óhajt! Öntetek a szomoruba vigaszt, oktassátok a kételkedőket, S a szerelmes sziveknek nyújtsatok boldogulást; Mert nektek adák az Istenek, mit az emberektől megtagadának: Annak, ki hozzátok jön nyújthatni vigaszt, segélyt!“

A mint a kis paradicsomba beléptem, rögtön e sorok jutottak eszembe, melynek igazságát a gyönyörű est valóban igazolta. Nem hiszem, hogy háborogva távozott volna el onnan egy lélek!

Megkezdődött a táncz. A csillagokkal fel-gyultak a halvány mécsek és lámpák. Vidám öröm sugárzott még a mamák arczáról is, ha lányukat vagy egy nekik tetsző ifju karján tova lebbenni láthaták. És a lányok arcza rózsaszinben égett, mint a szemérmes alkonyé, mely a hold pásztor-íjának mosolygó, szelid, ábrándos tekintetére le-sütött szempillákkal állt a Meszes hullámos ór-main. Hanem azért jó az ütemes táncz, hogy píl-lanat... s már eltűnt a sokat mondó arcz a szem-lélő elől, de minden fordulásnál hevesebben do-bog a sziv. Magamról tudom. Ha egy olyan nyu-godt természetű egyén, mint rosz magam, villam-áramot éreztem átvonulni idegeimen, szikrákat lövelt a két apró szem — Istenem, mily édes le-

het egy pillanat a heves, fogékonyabb lelkekre.

A bércz ormán, mintha az Olympi főségek mulatnának, zengő zene szól. Párok jönnek, pá-rok mennek el, a kedves hullámlzásba senkinek sem jut eszébe a másra gondolni. Lejt mindenik ifju és öreg — már a ki bírja — vonatva egy édes ingertől; csak néha-néha figyel a zenére, melynek hangjai összerezegnek a kandikáló hold ezüst sугaraival. Az esti szél kedvez ezeknek, félre hajtja az ingó lombot s az ezüst tengerár elönti a mulatók csoportját; majd a tisztásokon surran át, hol ezer alakban sőtétlik a százados fák elmosódó, titokzatos árnyéka. Ragyogó csilla-gos ég, arany sугaru lámpák, csillogó ékszerék, színes öltözetek, mindezek egy oly festői csopor-tozattá olvadnak a szemlélő előtt, hogy ha festő vagy fényképész lenne, nyomban megörökítené. Így csak lelkébe nyomódik le, szép emlékül a kedves estéről. Ha aztán hozzávesszük azt a sok szép vágyat, kecségtető reményt, mi a sziveket át, meg át járja; már akkor nem az én ólomna-héz tollam: egy költő tehetsége kell, hogy min-dent ábrázoljon.

Ime két pár! Két egyszerű pár! És mégis egy pár! Sajátságos játéka a véletlennek! Mily sokat mondó jelenet, mily szép jövőt, mennyi bol-dogságot ígérő szívek! — Hol volna dícsőbb hely egy szent szövetség megkötésére, mint e főséges perczek a természet nagy templomában.

Túl az élő kerítésen hatalmas lángok nyelve csapkod fel. Hatalmas pásztor-tűz a domb oldalán,

mények. Gróf Wass Jenő, Czege, egy kancza-csikó. Ember Mihály Deés, 2 vadász-kürt, 2 Mózes-kürt (Saifer) és többféle fésűs-munkák. Képiró József Deés, 2 pár csizma és 2 pár cipő. Tóth Sándor műfazekas Deés, különféle díszedények, kályhák, saját találmányu új és régiségi utánzatok, valamint egyszerű fazekas-munkák. Székely Károly Deés, fazekas-árak. Szőke József Deés, cserépedények. Simkovics János Választ, különféle kertivetemények és magvak. Kállai József, Horváth József, Friedrich Lajos és Nép Márton Deés, cserépedények.

DEÉS, 1887. augusztus 10.

A „Szolnok-Doboka“ 31. és 32-ik számában „Kereskedő ifjaink“ cím alatt egy közlemény jelent meg, melyre kedves köteletségemnek ismerem röviden reflectálni. Teszem ezt azon okból, mert — valljuk meg őszintén — a legkevesebbet törődik a journalistika a kereskedő ifjakkal és épen ezen incidensből indulva ki, köszönetünket fejezzük ki az érdeklődésért, annyiival is inkább, mert sehol sincs oly nagy szükség a külső demonstrációra, figyelemkeltésre, mint épen a kereskedő ifjaknál: mert ily buzdítás hozza meg azt, mit a gyűlésezésekkel talán soha sem lehetne elérni; ez által növelik az ifjúságban az ambíciót és annak nyilvános elismerése, hogy mi is tényezőkké lettünk a társadalomban, nagyban befolyásolja tevékenységünket.

Bármiként álljanak is a tények, mit lehet kívánni 19 egyéntől? Hogyan létesíthet az egyesület erkölcsi testületet? Ily számmal egy leendő egyesületnek évi kiadásait sem lehetne fedezni, ha a legmagasabb tagsági díjakat szabjuk is meg; már pedig célunk az lenne, hogy lehetőleg csekély tagsági díj mellett létesüljön az. E végből azt hiszem, hogy nemcsak a keresk. ifjakra kellene szorítkoznunk tehát, hanem az azzal rokonságban álló pénzintézetek és vállalatok alkalmazottjaira is.

Daczára azonban e csekély számú ifjaknak, az egyesület megalakult; a legnagyobb lelkesültséggel és egyhangulag lett elfogadva és a szót azonnal tett követte, a mennyiben ideiglenesen meg is alakultunk. Az ifjúság tudomást szerezvén magának arról, miszerint egy jókora összeg gyümölcsözés végett egy helyi pénzintézetben van letéteményezve, az értekezlet által egy 4 tagu bizottság lett kiküldve, az összeg alapját, célját és rendeltetését kipuhatolni.

De szerintem még ez nem elég arra, hogy egy erkölcsi testület fennállása biztosítható legyen. Szerény nézetem szerint annak fennállhatását aképen lehetne biztosítani, ha első sorban is az üzlettulajdonosok járulnának hozzá részvétőkkel, támogatással az által, hogy segédeiket köteleznék az egyesületbe való belépésre, miként ez minden más városban gyakorlatban van. Fokozná

mely megszámlálás nélkül nyújtja harábjait az emésztő parázs fölé. Ez ám az idilli, ez ám a májálisi jelenet, minőt tizszer is megbámul a nagyvárosi, leginkább pedig a párizsi, kinek fogalma sem volt az ily patriarchalis mulatságról. A piros fejű szenek mellett izletes vacsora készül. Sűrűforog a gazdasszony körüle. Oda se néz gyakorlott erdészéhez, ki mint praktizált ember, hosszú nyársra huzza s piritgatja a ropogós bőru pecsenyét. Odébb hantra dől idillisták élvezik a lobogó tűz fényét és melegét; mások nem elégedvén meg a külső táplálékkal s a szellemi ábrándos élvezettel, a fák alatt szétszort asztalokon vagy a gyeplő szőnyegére dőlve fogyasztják hevítő hegy levét. Itt dalra gyűjt az egyik csoport, emitt vitát űz fönn a másik, ott adomát ereget rákétaként egy vig öreg, ott űtik az ultimót, amott meg elmerengve halgat egy némely s lelkében a gyermek évek boldog emlékével, mik a pásztortűzhez fűzik, egy édes, boldogító harmoniában olvad össze minden. Mindenki mulat, mindenki élvez, mindenki boldog; egyik a másikat nem zavarja; ott künn a szabad ég alatt, a hegy ormán pásztortűz, csillag és hold-fénynél a friss, jó levegőben: ott az igazi élet, a mulatság, egy valódi májálisi augusztusban.

Ilyen volt 6.án, Nagy-Ilondán. A ki ott volt meg nem bánta. Egy édes emlékü estét töltött. A ki nem volt, az bánkódjék. Megérdemli... a jövő májálisig.

Meghívó.

fejlődését azzal, hogy maguk is belépve az egyesületbe, annak érdekében mindent elkövetnének.

Az ifjúság legszentebb kötelességének fogja tartani a több rendbeli reformok alkotásában egyesült erővel közreműködni. Elvégre a főnök urak is befogják látni, hogy mily nagy szüksége van az ifjúságnak a vasárnapi munkaszünetre, mely már minden városban usussá vált. Külföldön, pl. Angolországban a vasárnapot annyira ünneplik, hogy még szivart sem lehet kapni. A közönség ha tudja, hogy vasárnap az üzletek zárva vannak: vasárnapi szükségleteit az előbbi nap szerezni be.

Hogy pedig az ifjúság együttlétét kellemessé tegye, minden héten — különösen a téli hónapokban — rendezne hetenként változatos jourfixeket, melyre itt elég tere lenne. Felolvasásokra is mindig akadna vállalkozó.

Sorakozzanak tehát a t. főnök urak kivétel nélkül és tegyék meg azt, a mit befolyásuknál tehetnek, annyiival is inkább mivel saját érdekük sok oldalról van ezáltal mintegy biztosítva és tekintélyüket nemcsak az üzletben, hanem azon kívül is érvényesíthetik.

A mi pedig a Kolozsváron folyó hó 14. és 15-én tartandó congressust illeti, azon az ifjúság hivatalosan képviselteti magát, amennyiben a congresszus nem társulatok érdekeit tartja szem előtt, hanem az egész országban levő kereskedő ifjakét, tehát ott egyének is tehetnek üdvös indítványokat saját érdekeinkre.*)

Márványi Ártur.

MAGYAR-LÁPOS, 1887. auguszt. 3.

Folyó évi július 31-én a magyar-láposi róm. kath. egyház javára a sztojkai fürdő táncztermében sorsjátékkal összekötött zártkörű tánczmulatság volt, mely a számos „hivatalosok“ többféle elfoglaltatása miatt csak csekélyebb számú „választottak“ között tartatott meg; de annál nagyobb volt a meg nem jelenteknek áldozatkészsége az anyagi segítésben, mit eléggé igazolnak a következő adatok:

Az összes bevétel 103 frt 50 kr. volt, mely összegből levonva 35 frt kiadást, tiszta jövedelem marad 68 frt 50 kr.

Felülfizetni szívesek voltak: Gr. Eszterházy István ömltsa 5 frtot, báró Bornemissza Károly ömltsa 5 forintot, Nagy Lajosné ö nagysága és dr. Gajzágó Joachim, Pap Sándor, Fanta József urak 2—2 frtot, Simó Lajosné, Pap Józsefné, özv. Herczeg Jánosné ö nagyságaik és Voith Jakab, Georgiu János, Lányi Róbert, Vékony Ferencz, Bruszt Ignác, Karsai László, Pál Gergely, Schillinger Károly, Kummerlender József, dr. Schmidt Adolf, Técsi Kálmán, Magyarósi János, Theodorovits Antal, Kovács Daniel, Gajzágó Vilmos, Miklós Albert 1—1 frtot; Hajdu István, László Gyula urak 50—50 krt.

Tetemes összegnek volt forrása ezenkívül a magyar-láposi legelőbbkelő családok által szintén az egyház javára adott ajándéktárgyak kisorsolása, mely a jelenlevők kedélyes érdeklődése között folyt le.

Midőn mindkét rendbeli adakozóknak hálás köszönetet mond az egyház nevében a rendező-ég, nem hagyhatja említés nélkül Voith Irma k. a. ö nagyságát, ki mintegy 25 darab becses tárgy adományozása és a sorsjegyek elárusításában kifejtett fáradsága által vallásos, honleányi érzelmének szép jelét adta.

Mindazok, kik bármily tekintetben pártolták az egyházat s így az erkölcs és hit fenntartására s ápolására nagylelkűen közreműködtek, egyszerűen igazi hazafiságukról tettek bizonyosságot; mert igaz marad mindig a költő azon mondata: „Minden országnak támasza, talpköve: a tiszta erkölcs!“

Lébedi János,
egyházi jegyző.

VEGYESEK.

— A f. hó 12-én tartott közgyűlésen a megye közönsége nagy lelkesedés közt határozta el, hogy király Ő felségének kolozsvári látogatása alkalmával hódolatát küldöttségileg fogja kifejezni. A küldöttség vezetését, valamint szervezését, megyénk nagyérdemű főispánjára bízta.

*) Nem kell összetévesztetni a congressust a kereskedő ifj. országos szövetségének közgyűlésével. Az előbbiben részt vehetnek az egyesek is, míg az utóbbi — mint neve is mutatja — a vidéki körök, egyesületi szövetségeiből áll.

Szerkesztő.

— Az E. M. K. E. deésvárosi választmányának pénztárához beérkezett, a 4758. sz. aláírási iv, mely szerint Voith Gergely 100 forinttal alapító-, Govrik Ferencz 10 forinttal rendes tag lett; mindketten a megajánlott összeget be is fizették.

— A deési közbiztonság felügyelőjévé Kolozs megye központi állatorvossa: Duzsárdi Antal neveztetvén ki, állomását el is foglalta. Ezen előnyösen ismert állatorvost a gazdaközönség figyelmébe is ajánljuk.

— A kiállítási csarnokok építésére a faanyag szállítása kezdetét vette a „Rákóczi-tér“-re, (ha szabad így nevezni a régi Rákóczi-féle ház előtti azon területet, mely a Szamos régi árka elhagyásával jött a közönség rendelkezése alá.)

— A több, mint hat heti szárazság következtében — leszámítva a múlt- és e héten volt rövid esőzést — gazdáink és gazdasszonyaink a tavaszi vetést illetőleg aggodalommal vannak; azok a kukorica-termés megfúszulásától félnek, ezek a konyhai zöldség kinem fejlődhetését látják, mert a kiszáradt talaj nem adhatá azoknak a szükséges táplálékot,

— A szamosvölgyi vasút vonalán az 1887. év július havában 8073 útas, 47,236 kgm. malha, 3,627,980 klgr. és 1,138,825 klgr. érkezett áru szállított, melyekért és egyéb külön bevételekért az összes bevétel 24,053 frt 05 kr. volt.

— A deési iparos-ifjak önképzőköré saját pénztára javára az „Angol“-szálloda ujonnan berendezett termében 1887. augusztus 28-án a kolozsvári polgári dalegyület szíves közreműködésével, felolvasás és szavalatokkal egybekötött zártkörű tánczestélyt rendez. — Az érdekesen összeállított programot jövő számunk hozza.

— A városi hatóság figyelmét felkérjük a sétatéri állapotok iránt. Daczára a rendőrkapitány által tett intézkedéseknek, a sétatér ma is tele van majorsággal, esténként pedig a kutyák háborgatják a közönséget. Ezen egyetlen üdülő helyünk kiváló gondoskodásra szorul, különösen most, midőn sikerült a közönséget annak élvezésére rászoktatni s ezért alig lehet megbotránkozás nélkül constatalni, hogy esténként egyetlen lámpa sem gyújtatik meg. Kérjük azokat, kiket illet, tanúsítsanak több figyelmet a közönség irányában, mert bizony megérdemli.

— A kolozsvárról előnyösen ismert főnyképész: Dunki Árpád f. hó 10-én lépett házassági frigyre Zathureczki Ilonával. Az esketési szertartás után a fiatal pár az Európaszállodában összegyűlt rokonok, barátok és ismerősökkel együtt és kedélyes felköszöntések közt költözték el az izletes ebédet; az után az új pár vendégeinek az állandó boldogság őszinte kívánása közt Kolozsvárra utazott.

— Eljegyzés. Helybeli polgártársunk Weinberger Lázár fiatal kedves leányát: Reginát eljegyezte Adler Adolf szlováti birtokos.

— Nagy-Ilondáról írják nekünk, hogy ott az Olvasókör e hó 6-án sikerült tánczmulatságot rendezett; hol nemcsak a szomszéd vidékiek, de még a távolabb eső megyék is szép számmal voltak képviselve. A szép leányok közt ott voltak: Berzenczei Erzsike, Buttyán Mariska, Bodó Giza, Fuzskó Magda (Csáki-Gorbó) Jaqueque Eliz, Móricz Erzsé, Ujfalvi Póli, Simó Juliska, Rácz Anna, Pap József, Vajda Róza, Wohlgemuth Luiza, Medgyes Lila. Az asszonyok közül jelen voltak: Zibay Samuné, Berzenczey Miklósné, Glac Györgyné (Bpest), Veres Imréné, Méder Józsefné, Berzenczei Ágnes uró, Bodó Sándorné, Simó Béláné (Torda), Kászony Istvánné, Tatrosi Mórjezné, Szegedi Károlyné, Timófy Gyuláné, Mihály Ágostonné, Boldán Istvánné, Román Jánosné, Furkovics Mihályné; továbbá a vidéki notabilitások közül ott voltak: Berge Louis és családja (Páris), Simó Lajos orsz. képviselő, Sente József tanár (Bpest), Simó Béla tanfelügyelő (Torda). — Nem kevésbé emelte a tánczmulatság érdekét Szarvadi Pál kir. tan. megyei alispánnak nevével és kedves serdülő lányával Erzsikével együttes megjelenése. Nem mulaszthatom el, hogy még e helyen Berzenczey Miklós és László József urakat fel ne emlitem, kik igaz ügybuzgósággal rendezték a mulatságot s valóban az est sikerének oroszlánrésze az övék. A táncz délután 6 órakor vette kezdetét, a mikor Berzenczei Miklós rendező-bizottsági elnök Zibay Samunéval azt megkezdették mint egy példát adva az ifjúságnak a jóra, hozzá is láttunk mi derekasan, gyakran megújraza a csárdást s e kedves mulatságnak csak a pirkadós hajnal vetett véget és akkor elhagyók a mulatság helyét egy boldog éj emlékével... mindenki szívébe rejtve kívánságát: „bár mentől előbb lenne a község ily kedélyes mulatság színhelye.“ Elhangzott az utolsó akkord is, a vonó pihenni tér s a rendező bizottságot méltán illeti a babér.

— Nyilvános köszönet. Ujabb köszönettel járulok a nagyközönség elé, melynek nemzetünk felvirulásáért lelkesülő tagjai hathatósan támogat-

nak fáradozásaimban. A szelecskei iskola felszerelési költségeire ujabban Mihályi Ferenczné ő nagysága öt o. é. forintot adományozott. A nemes tett dicséretre nem szorul; önmagában hordozza azt. Fogadja a nagylelkű adományozó az égető szükségeket fedező ajándékért legszivesebb köszönetemet. Vajha e jó példa vidékünk nemesen érző hölgyeiben fogékony talajra találja. — Kaczkó, 1887. augusztus 9. — Berde Sándor, ref. körlelkész.

— **Reissig Adolf** rajztanár helyett a deési polgári iskolához Nagy Károly neveztetett ki Ungvárról.

— **Az „Erdélyi Gazda“** közelebbi számában írja, hogy a miniszterium a deési állatkiállítás díjaira 400 tiz frankos arany utalványozásáról értesít. Igazgató-választmány midőn a 4000 franknak kegyes kiutalását köszönettel fogadja, nem mulaszthatja el a nm. miniszterium figyelmét újból is felhívni arra, hogy a 629. számú felterjesztésében kért 3000 frt rendes államsegély a magas átiratban még érintve sem lévén, annak kegyes kiutalását újból is kérelmezni fogja. Egerszermind ig. választmány felkéri méltóságos báró Bánffy Dezső főispán urat, mint a deési kiállítás elnökét, hogy az említett államsegély megnyerésében hathatósan közreműködni sziveskedjék.

— **Gyászhir.** Alólirottak fájdalommal telten jelentik, hogy forrónszeretett édesatyjuk, apósuk, testvérük és nagyatyjuk: idősb K r é m e r G y ö r g y nyugalmazott kincstári bányorvos, f. évi auguszt. hó 9-én, munkás életének 76-ik évében, hosszas szenvedés után az urban jobblétre szenderült. A boldogultnak hült tetemei f. hó 11-én délután 4 órakor fognak Nik Ferencz nagy-király-utczai lakásáról a rózsahegy köztemetőbe, az ev. ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra elhelyeztetni. Áldás és béke poraira!! — Deés, 1887. augusztus hó 10-én. — Krémer János, ifj. Krémer György, Krémer Mária, Krémer Ede, Krémer Ida, Krémer Béla, Krémer Kata, Krémer Géza, Krémer Ödön, mint gyermekei. Nik Ferencz, Zilahy Székely János, mint vejei. Pauleár Mária, mint menyje. Ballai Krémer Sámuel, mint fivére. Péterfy Mari, Peterfy Kata, Péterfy Matild, Székely Ilona, Székely Ida, Székely János, mint unokái. Ugyiszinte számos közeli és távolabbi rokonai.

— **Koburg Ferdinánd herczeg** augusztus 10-én incognitóban Orsovára érkezett s másnap reggel hajón tovább utazott Bulgáriába.

— **Az a napfolt,** mely a múlt hó közepe táján volt látható, s melylyel kapcsolatba is hozták az akkori esős, hűvös időjárást, a nap-gömbön körülfutva július 30-án annak keleti szélén ismét feltűnt. Kisérétében új folt-képződmények vannak, melyekkel ezelőtt nem birt. Tán ennek köszönhetjük az utóbbi hűvös napokat. Áldott napfoltok!

— **Szerkesztői izenetek.** B. urnak S. Szt. András. A beküldött cikket vettük, de lapunk szűk tere nem engedi meg, hogy azt egész terjedelmében közöljük; annyival kevésbé, mert csak általános dolgokról lévén benne szó, érveket sem pro, sem contra nem hoz fel. Mindazonáltal alkalomadtán felhasználjuk egyes részleteit. **Több kérdezősködőnek.** A kiállítási épületekhez még formaliter nem kezdettek hozzá, valószínűleg azonban szeptember havában az építkezést megkezdik és be is fejezik.

— **Apró hírek.** — **A király fogadására** Déván már serényen készülnek s a megye által kiküldött végrehajtó bizottság meghívja a különböző testületeket, szomszéd megyéket. A hadgyakorlatok újabb értesítés szerint szeptember 14-én kezdődnek. — **A jövő évi államköltségvetés** megállapítása végett a miniszterek megkezdik a tanácskozásokat; valamennyi miniszter nagy takarékosságra törekedett. — **A Palóczy-ereklyék** megszerzése van tervben Miskolczon. Ezek arany toll és ezüst serleg, melyet a 32-ki diéta követi ajándékoztak Palóczy Lászlónak, mint kitűnő tollú jegyzőnek. — **A Kárpát-egylet** gr. Csáky Albin elnökle alatt közgyűlést tartott Tátrafüreden. A tátrai utak építéséről, közmívelődési és tudományos mozgalmakról számolt be. — **A király** kolozsvári látogatása alkalmából Bánffy György országos képviselő lovas banderium tervének alakításával foglalkozik. — **Tisza Kálmán** miniszterelnök augusztus közepéig marad Budapesten s aztán három hétre egyenesen Ostendeba utazik. — **A csáktornyán** tartandó nagy lovassági hadgyakorlatok alkalmából Zalamegye hódolatát be fogja mutatni a királynak. — **A budapesti csehok** prágában meglehetősen csendben tartották be-

vonulásukat. A pályaházban nem volt ünnepélyes fogadtatás. Prágában egyébiránt történt magyar-barát nyilatkozat is: a vendégek tiszteletére adott lakomán Brabek tanár nyelvünk ismerője és a magyar nemzet barátja, magyar nyelven köszönté fel a budapestieket, sajnálatát fejezve ki, hogy a két nemzet között a rokonszenv megcsökken. Brabek kifejezte reményét, hogy a magyar-cseh-háború rövid idő múlva véget ér. — **Milán király** főurdekessége most a három Tátrafürednek. Az „Alsó“-ban lakik s igen jól érzi magát. — **A német trónörökösnek,** ki most Angliában időzik, napról-napra javul egészsége. — **Az osztrák turista-club** is kezd már nagyobb figyelmet fordítani a magyar Kárpátok gyönyörű tájaira. — **Arad-megye** küldöttsége a király dévai tartózkodása alatt mutatja be hódolatát ő felsége előtt. Déván a király fogadására sietséggel folynak az előkészületek. — **Uralkodó Vilmos császár látogatásán** fekete kabátot és sötétszínű nadrágot viselt, a lépcsőfeljártnál a német császár egész kísérete várta. Valamennyien az urak frakkban jelentek meg és osztrák magyar rendjeleket viseltek. Ő felsége az urak mindegyikével kezet szorított. Alig lépett az előcsarnokba, már is Vilmos császárral szemben állott, ki elébe ment felséges barátját üdvözölni. A két uralkodó kezet fogott, megölelte egymást és az elfogadó terembe léptek, hol a legbensőbb barátsággal üdvözölték egymást. Ő felsége több mint félóráig időzött a kastélyban. Vilmos császár délután Ferencz József tiszteletére udvari ebédet adott. — **Az osztrák magyar-német szövetségről** az angol sajtó egyik legtekintélyesebbje írja: „Szerencsére a két uralkodónak most nem kell új intézkedésekről tanácskozni sürgős európai veszéllyel szemben. Az osztrák-magyar-német szövetség arra a külön célra kötött, hogy egy bizonyos veszély ellen óvjon, a mely minden tekintetben megvan még most is és az idő folyamán csak még láthatóbbá és nagyobbá lett. Ez a veszély minden pillanatban valóban fenyegető alakot ölthet s Középeurópa két nagy katonai államának folyvást el kell rá készülnie. Csakis csoda tehát, hogy az oly régóta fenyegetett Németország és Ausztria-Magyarország eddigelé meg nem előzték a támadást. Semmi sem bizonyítja jobban e két ország mélyeséges bekeszteretét. Voltalkalom elegendő, a mikor bizonyára csak előnyükre vált volna próbára tenni engesztelhetetlen ellenségeik erejét. — **Turóc-Szent-Márton** a felvidéki pánszlávok központja. Ott székelt a hírhedt „Maticza“ is, mely mint irodalmi és közmívelődési egyesület nézte a magas politikát és igazgatta a magyar állam ellen. A „Maticza“-t végre feloszlatta a kormány, alapját tót iskolákra és tót művelődési célokra fordítja. De a „Zsivena“ (ez a nőegylet ezime) voltaképen a „Maticza“ folytatása. Ugyanazok állanak élén, a kik amannak. Épen most bizonyult be, hogy a „Zsivena“ nőegylet miféle testület, mikor a tót háziiparból kiállítást rendezvén Turóc-Szent-Mártonban, a kiállítás megnyitó ünnepélyességei magyarellenestüntetéssé nőttek ki magukat s a szomorú emlékü vén Hurbán játszotta a főszerepet. — **Az orosz párt** minden eszközt megragad politikája érdekében s azt hiszi, hogy a jelen helyzetben erejét nem hiába kísérli meg. Nagy áldás Bulgáriára a kitűnő aratás, mely a drágaság aggodalmait eloszlatja. Ha jó aratás nincs, az általános szükség lett volna természetesen jelszava az anarkhikus mozgalomnak, melynek élére aztán az orosz párt állott volna, hogy a mozgalmat politikai célokra használja. Így is nagy a nyugtalanság az országban, alig merik az emberek elhagyni házaikat s a rend és nyugalom fenntartása sok bajjal jár. — **Londonból** tiltakoznak az ellen, mintha az angol kormány bátorította volna Koburg herceget, hogy menjen le Bulgáriába. — **Oroszország** alig fog lemondani arról, hogy Bulgária sorsa felett a rendelkezés joga egyedül őt illeti: ez vezéreszméje minden cikknek, a mit a lapok a bolgár viszonyokról irnak.

HIVATALOS RÉSZ.

Szolnok-Dobokavármegye alispánjától.

Szám: 10,476—1887.

Mindenki főszolgabírónak!

A lóleveleknek országszerte nagymérvben űzött lopásokkal kapcsolatos hamisítása iránti visszaélések lehető megakadályozása tekintetéből szükségesnek mutatkozván, hogy a lólevelek kiállítására használandó bélyeges lólevél űrlapok megszerzése ugyanazon módon, a mint ez a bélyeges marha levél-űrlapokra nézve van előírva, kizárólag csak a törvényhatóságok közvetítése mellett legyen eszközölhető.

Ennélfogva m. kir. pénzügyminiszter ur ő nmítsága elrendelte, hogy f. évi október első napjától kezdve csakis a megye pecsétjével is ellátott és számozott bélyeges lólevél űrlapok adassanak ki.

Felhívom tehát a czímet, miszerint a körjegyzőket és községi előljárókat szigorúan utasítsa, hogy ilyen számozott lólevél űrlapokkal szeptem-

ber hó végéig magukat lássák el, hogy azok a szükséghez képest október elsőjén a felek részére már akadálytalanul kiállithatók legyenek, s hogy az előljárók, illetve körjegyzők azon kötelezettségnek, mely szerint az átvett marhalevél-űrlapok folyószámait egy iktatókönyvbe előjegyezni és a használatba vett egyes marhalevelek folyószámainál beírni tartoznak, hogy ki részére adattak azok ki, a lólevél űrlapokra nézve is pontosan feleljenek meg.

A községi előljárók a lólevél űrlapokért járó készpénzösszeget a nekik kijáró 1½%-nyi tőzsdij levonásával szabályszerű ellenyugta mellett azon kir. adóhivatalnál fizetik be, melynek kerületéhez az adózás tekintetében tartoznak és az adóhivaltól nyert ezen befizetést igazoló nyugtát a megyei számvevőségnek adják át, honnan az adóhivatali nyugtában megjelölt értékösszegnek megfelelő számú bélyeges lólevél űrlapokat átvesszik.

Az 1875. évi október 28-án 54,669. sz. a. kelt körrendelet alapján a községeknek hitelbe adott bélyeges lólevél űrlapokra nézve, ezen hitelt f. évi szeptember hó végével pénzügyminiszter ur ő nagyméltósága beszünteti s egyidejűleg oda utasította az adóhivatalokat, hogy az egyes községeknek hitelezett ilyen űrlapokból a jelzett idő lejártával fennmaradt példányok, illetőleg az elárusított űrlapokért befolyt és a községet megillető 1½% tőzsdij levonásával az adóhivatali pénztárba beszállítandó pénzösszegek átvétele céljából minden ilyen községgel legkésőbb f. évi október 5-ig leszámolást eszközöljenek, s hogy azon községektől is, melyek a szóban levő űrlapokra nézve hitelt nem vettek igénybe, hanem azokat pénzfizetés mellett kapták, a f. évi szeptember hó végével fennmaradó űrlapkészletet az érte járó pénzürték megtérítése mellett szintén legkésőbb f. év október 5-ig vonják be.

A most említett határidőig tehát a községek előljárói a leszámolás megejtése, illetőleg az eddigi kezelési eljárásból származó űrlapkészlet és pénzösszegek átadása végett az illető kir. adóhivatalnál jelentkezni tartoznak, megjegyezvén, hogy az adóhivatal a leszámolás egyik példányát ellátva a bevételezett űrlapokról és pénzösszegekről szóló hivatalos nyugtával az illető községnek nyomban fogja kiszolgáltatni.

Azon elismervények pedig, melyeket a községek a bélyeges lólevél-űrlapokból kezdetleg hitelbe kapott mennyiségről annak idejében kiállítottak, csak a leszámolásnak a pénzügyigazgatóság számvevő osztálya által történt felülvizsgálása után fognak a községeknek az adóhivatal által vétebizonylat mellett átadatni.

Végül kijelentem, hogy az 1875. évi október 28-án 54,669. sz. a. kiadott körrendeletnek a bélyeges marhalevelekre vonatkozó határozmányai jelen rendelet által miben sem érintetvén, ezen-tul is épségben fenntartatnak.

Deésen, 1887. évi július hó 30-án.

Szarvadi Pál,
kir. tanácsos alispán.

Felelős szerkesztő és kiadó: KOVACS SAMU.

HIRDETÉSEK.

Szám: 4578—1887. tkvi.

(155)1—1

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A deési kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mirze György végrehajtónak Mirze Juon hagyatéka végrehajtást szenvedő ellen 164 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék (a csáki-gorbói kir. járásbíróság) területén lévő, Semesnye községében fekvő, a semesnyei 94. számú tjkben A I 4—7. 9. 12. 16—19. 22—28. 30—33. rendszám alatt ifj. Mirze Juonás a lui Juon, Prodán Vászilika, Csuntu Andreiu, Mirze Todorika, Mirze Todoszia, Mirze Ileana, Mirze Juonás tulajdonát képező fekvőkre és tartozékaikra az árverést 547 fitban ezennel megállapított kiállítási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi szeptember hó 30-ik napján délelőtt 9 órakor Semesnye község házá-nál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 54 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes

értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170 ik § sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Deésen, 1887. évi július hó 5. napján.
A deési kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Pap Farkas,
törvényszéki bíró.

Kékesi járás főszolgabírájától.

Szám: 4694—1887. (151)2—3

Pályázati hirdetmény.

A magyar-borzási körjegyzői keretben lemondás folytán megürült körjegyzői segédi állás betöltése szempontjából pályázat nyitattik. — Felhivattak mindazok, kik ezen 150 frt évi fizetés és 50 frt lakbérilletmény-nyel összekötött állást elnyerni óhajtják, hogy honosságuk, képzettségük és nyelvismeretük, valamint eddigi szolgálatukat tanúsító okmányokkal felszerelt folyamodványaikat f. év augusztus hó 28-ik napjának d. e. 10 órájáig átlulirothoz annál bizonyosabban adják be, mivel a később érkezettek figyelembe vételét nem fognak.

Kékes, 1887. július 28-án.

A főszolgabíró szabadságon:

Nagy Ádám, sz.-bíró.

Leggyorsabban kedvező pénzkölcsönhöz juthat

minden rendes állásu, évi lakással bíró egyén, úgy helybeliek, mint vidékiek személyhitelre, 50 frt-tól 1000 frtig, a módhoz képest 6%-ra havi 2 forintnyi törlesztés mellett.

Ingatlanokra első, második, esetleg harmadik betáblázásra. Levélbeli tudakozódáshoz 20 kr. levélbélyeg csatolandó. Bővebbet **Weltner Miksa** vezérügynök, Budapest, Hársfa-utca 27. szám.

(124)1—1

Szám: 3737—1887. polg.

(146)3—3

Hirdetmény. Gróf Bethlen Pálnak kérelmére a nagy-kajáni határ általános tagosításának megengedhetése iránti tárgyalás Nagy-Kaján községében a helyszíne 1887. évi szeptember hó 7-én d. e. 9 órára kitűztetvén, ezen tárgyalási határnakra érdekelt felek személyesen vagy meghatalmazottjaik által oly megjegyzéssel idéztetnek megjelenni, hogy egyik vagy másik félnek kimaradása úgy fog tekintetű, mintha a tagosításba beleegyeznek, s hogy a tagosítás megengedése iránti kérelmet ezen kir. törvényszéknél és a községi előjárásnál megtekinteni szabadságukban áll. — A deési kir. törvényszéknek 1887. évi július 18-ántartott üléséből. — **Balázs Máté**, kir. törvényszéki elnök. **Weér György**, jegyző.

Sz. 5670—1887.

(138)4—4

Arverési hirdetmény.

A nagylóznai és kőlőznai tömegesített korcsmajogok hasznélvezetét folyó évi **augusztus 24-én** délelőtt 10 órakor Nagy-Lóznán a körjegyzői irodában tartandó nyilvános árverezésem hasznbérbe fogom adni három évre. Ezt oly értesítéssel juttatom köztudomásra, hogy a részletes árverezési feltételek irodámban megtekinthetők.

A járás főszolgabírájától.

Cs.-Gorbó, 1887. július 18-án.

Válya Ferencz, főszolgabíró

Szám: 2910—1887.

(154)2—3

Hirdetmény. Gróf Wass Miklósné szül. Berchtold Eugenia grófnő kérelmére az alsó-ilosvai határ általános tagosításának megengedése iránti tárgyalás Alsó-Ilosva községében a helyszíne 1887. évi szeptember hó 5-ik napjának d. e. 9 órája kitűztetvén, ezen határnakra érdekelt felek személyesen, vagy meghatalmazottjaik által oly meghagyással idéztetnek megjelenni, hogy egyik vagy másik félnek kimaradása úgy fog tekintetű, mintha a tagosításba beleegyeznek, s hogy a tagosítás megengedése iránti kérelemnek egyik példányát ezen kir. törvényszéknél megtekinteni szabadságukban áll. — A deési kir. törvényszéknek 1887. évi július 13-án tartott üléséből.

Balás Máté, kir. törvényszéki eln. **Weér György**, jegyző.

Szám: 923—1887.

(144)3—3

Arverési hirdetmény.

Szék város nagyközség korcsma-regálé joga alkalmas helyiséggel együtt folyó év **augusztus hó 30-án d. e. 10 órakor** a helyszínen tartandó nyilvános árverezésem folyó évi szeptember hó 29-étől kezdődőleg három egymásután következő évre a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

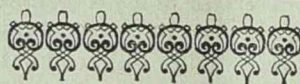
Miről árverezni kívánók azzal értesítetnek, hogy az 1100 frt o. é. kikiáltási ár 10%-a bánatpénzül előre leteendő, és hogy az árverezés részletes feltételei hivatalos órák alatt a jegyzői irodában betekintheők.

Széken, 1887. július hó 23-án.

A városi képviselő-testület nevében:

Budai Mihály,
főjegyző.

Sallai András,
főbíró.

ELADÓ
egy használt idejő állapotban lévő
Robey-féle cséplőgép
(Dresdasi) lokomobil nélkül.
Értekezhetni: Károlyvárosi Kúria előtt, utca 55. szám alatt Czákó Lajos építésznel.

Szám: 2141—1887.

(156)1—1

HIRDETME NY.

Szamosujvár város közönsége „nagy-serház” épülete szamosfelőli részének közágvíchiddá alakítása tekintetéből szükséges s mérnökileg 3282 frt 82 kr. összegre előirányzott munkálatok megkésztése végett folyó évi augusztus hó 16-ik napján reggeli 10 órakor a város tanácsházánál nyilvános árlejtést tart.

Miről a vállalkozni kívánók azon hozzáadással értesítetnek, hogy a fennebbi összeg 10%-a bánatpénzül leteendő, s hogy az árlejtési feltételek a hivatalos órákban a gazdasági tanácsosnál megtekinthetők. Szamosujvár sz. kir. város tanácsa, 1887. auguszt. 3.

FÉNYKÉPÉSZET.

Vau szerencsém tisztelettel tudatni, miszerint itt, helyben, egy a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő

fényképészeti üveg-műtermet

állítottam fel. — Több évek óta szerzett tapasztalataimnál fogva azon kellemes helyzetben vagyok, miszerint fényképészeti üveg-műtermemből bármily **boras** vagy **esős időben is a legsikerültebb fényképeket szolgáltatnom ki.** Ennél fogva elfogadom borongós időben is fényképek felvételét, **visitkártyától kezdve egész életnagyságig a legtermészetesebb és élethű kivitelben.**

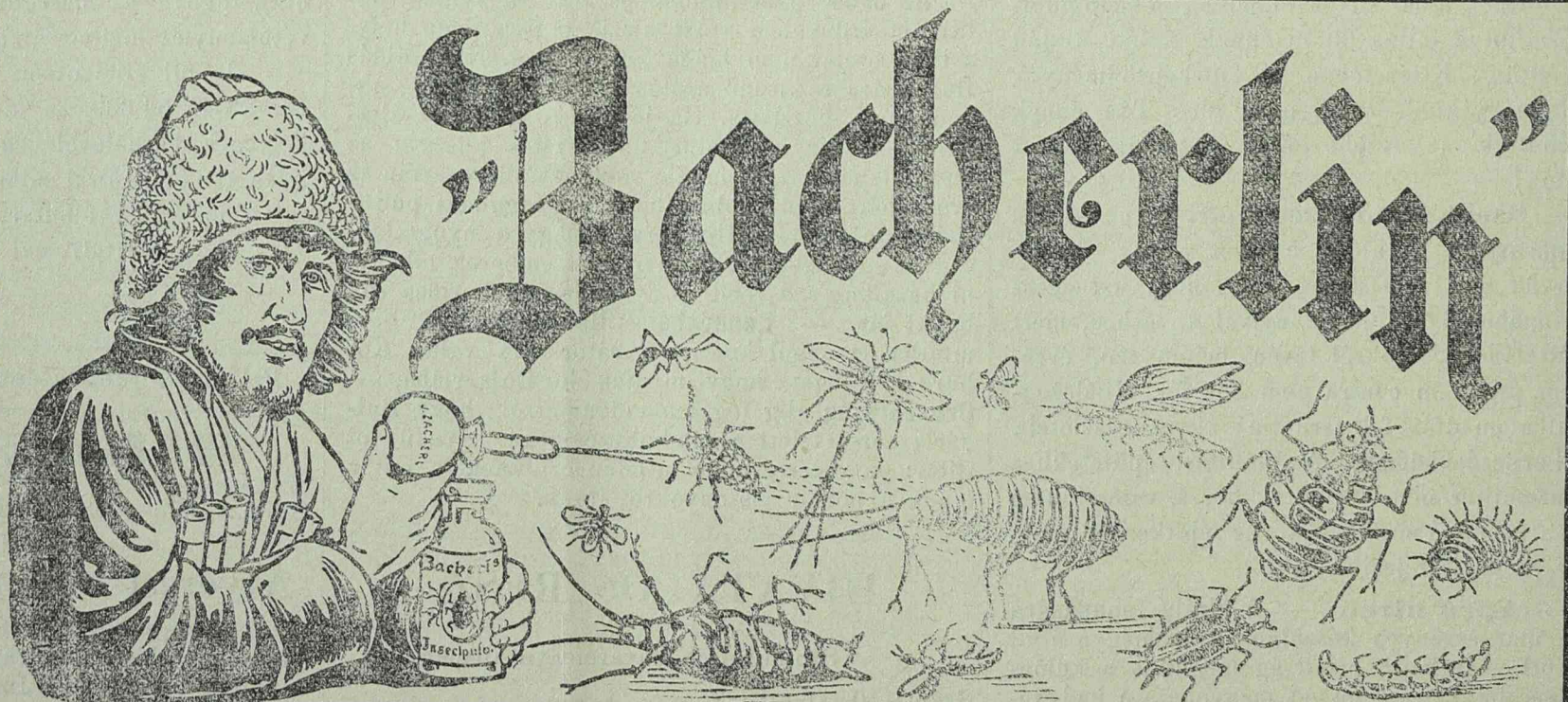
Halottak lefényképezését szintén eszközölöm.

Kívánatra a városon kívül, magán- vagy társas helyeken is teljesítek felvételeket; úgy **csoporthok**, valamint **tájképek** levételét a **legsikerültebben és a legújatnyosabb árban** eszközölhetem.

Biztosítom a nagyérdemű közönséget, hogy teljesen meglesznek fényképészetemmel elégedve. — **Üveg-műtermem közvetlen az Óvár alatti sétány végében, régi lakásomon.**

Teljes tisztelettel: **FODOR SÁNDOR.**

Ormányban a dengelegi vasúti állomástól 5 percznyi távolságra 260 katasztális hold birtok több évre hasznbérbe kiadó. Értekezhetni Szentesi Aronnal Deésen.

a legkitűnőbb szer minden rovar ellen!

Ezen új kitűnő specialitás bámulatos erővel és gyorsasággal kiöli a férgeket a lakásokból, konyhákból ésszállókból, az istállókból üvegházi és ker ti növényekről. Az igazi, csakis névaláírással és védelmi jeggyel ellátott eredeti üvegben kapható. A mit pusztán papírzacskóban mérnek ki, az sohasem igazi „Zacherl-Specialitás!”

ZACHERL J., Bécs, I. Goldschmiedgasse Nr. 2.

Raktárak:

Deésen: Róth Pál, gyógyszer. Papp Ernő, Ehrnkauff Ferencz. Szamosujvárt: Placsintár László, gyógyszer. Lengyel Ödön.

Nyomatott Demeter és Kiss gyorsajtóján Deésen, 1887.